

Loven, der trådte i kraft den 18. oktober 1973 har følgende ordlyd:

„§ 1. Økonomiministeren kan efter forhandling med Danmarks Nationalbank fastsætte bestemmelser med henblik på regulering af den kreditformidling, der udøves af banker, sparekasser, andelskasser og postgirokontoret. Økonomiministeren kan efter forhandling med Nationalbanken træffe bestemmelse om, at andre kreditformidlende virksomheder omfattes af bestemmelser fastsat i medfør af 1. punktum.

Stk. 2. Reguleringen af kreditformidlingen kan iværksættes i form af begrænsninger i omfanget af de nye kreditter, der kan bevilges i en nærmere fastsat periode, grænser for omfanget af de samlede meddelte kredittilsagn og grænser for det til enhver tid trukne beløb på de bevilgede kreditter. Disse reguleringer kan omfatte såvel det enkelte pengeinstituts samlede kreditgivning som kreditgivningen til bestemte, nærmere afgrænsede formål.

§ 2. Økonomiministeren kan efter forhandling med Danmarks Nationalbank foreskrive, at det enkelte pengeinstitut skal have nærmere angivne likvide aktiver af en størrelse, som fastlægges som en andel af de samlede indlån eller dele af disse eller af de samlede udlån. Det vil tillige kunne fastsættes, at de likvide beholdninger skal forøges med en bestemt andel af forøgelsen i indlån eller udlån i forhold til et bestemt tidspunkt.

§ 3. De i § 1, stk. 1, nævnte pengeinstitutter m.v. skal på begæring meddele Danmarks Nationalbank oplysninger, som er nødvendige for lovens administration. Nationalbanken fastsætter frist for oplysningernes meddelelse.

§ 4. Overtræder et pengeinstitut m.v. bestemmelser, der er fastsat i medfør af § 1, kan Danmarks Nationalbank pålægge det pågældende pengeinstitut inden for en bestemt frist rentefrit i Nationalbanken at deponere et beløb, der svarer til overskridelsen af de i henhold til § 1 fastsatte grænser for kreditgivningen.

Stk. 2. Regler om frigivelse af deponerede beløb fastsættes af økonomiministeren efter forhandling med Danmarks Nationalbank.